

§. 48. *Иосифъ тълкува снѣтъ на Фараона.*

Царьтъ слѣдователно призовава Иосифа отъ тъмницата и му разказва снѣщата си. А Иосифъ му дума: „Двата тѣзи снѣя едно нѣщо значтъ. Седемьтъ тлѣсты кравы и седемьтъ пълны класа сж седемь години плодородны; а седемьтъ посталы кравы и седемьтъ тѣнки и праздны класове сж седемь години гладны, които ще послѣдовать подирь плодороднытъ. За туй, Царю, опрѣдѣли на сичкыйтъ Египетъ единъ чловѣкъ разуменъ и способенъ за да събере излишнытъ плодове отъ плодородіето въ царскытъ житницы, за да послужать въ бѣдующыйтъ гладъ за прѣхрана на народа (Быт. *ѿл.* 14—16).

§. 49. *Фараонъ поставя Иосифа настойникъ надъ сичкый Египетъ.*

На Фараона бѣ угоденъ този съвѣтъ и рече на Иосифа: „Че кой е по разуменъ отъ тебе въ Египетъ? Наистина, никой по добръ отъ тебе не може туй извърши. Ето слѣдователно вѣривамъ на тебе туй настояничество.“ — Тогазъ си извади пръстенъ отъ ржката и го тури на Иосифова прѣстъ, облече го въ порфира, украси му шіята съ златъ подбрадникъ, тури го да сѣдне во втората си колесница, даде му за жена дъщерята на Петефрія, Іліополскыйтъ жрецъ, и го направи, второй върховенъ властитель на сичкый Египетъ. Тогазъ Иосифъ бѣше на трийсетъ (Быт. *ѿл.* 37—45.)